

Friggjadagin 22. januar slóknaði Theodor Olsen, 79 ára gamalur.

Nú fór so aftur ein av tí eldra ættarliðinum undir grønu torvu, og saknurin kenst meinur, fyrst og fremst hjá tykkum, ið vóru um hann, men eisini hjá okkum havnarfólki, ti vit hava so góð minni um hann.

Foreldrini vóru Christ-ian Marius Olsen, vanligi nevndur Kissa á Kák, og Elsebeth Sú-sanna Olsen, ættað av Heyggi heiman av Sandi, her í Havn varð hon nevnd Elsba hjá bókbindaranum, har hon tænti í 17 ár, tey vóru næstafólk hennara.

Í heiminum hjá Elsba og Kissa við Tinghús-vegin komu 4 børn: Hanna, Astrid, Erland og Theodor sum tann yngsti, føddur 2. de-sember 1908.

Fólk, ið kendu Theo-dor sum smádrong, minnst hvussu hjálpsamur og vinsælur hann altíð var, og hesir egin-leikar fylgdu honum alt lívið.

Aftaná góð barnaár byrjaði hann so, tá hann hevði fingið prestsins

hond á høvðið, sum ar-beiðsmaður. Til dømis var hann við í stórar-beiðnum tá i tíðini í Havn: at gera havna-lagið. Aftaná fekst hann við ymisk byggiarbeiði, men longstu tíðina, um-leið 30 ár, var arbeiðs-pláss hansara á Skipafe-lagnum, har eldri bróð-urin Erland var arbeiðs-formaður.

Tá var ikki nógv hjá ungdominum av fríttíðar-itrívi, av itrótti var tað fítbólturin, og har var Theodor uppi í, eisini hevði hann stóran ans fyrri tónleiki, blásti horn eina tíð.

Theodor var ein still-føfur maður, gjørdi onki um seg og ynskti onki hóvástak gjørt av sær.

Hann fylgdi væl við í øllum samfelagsviður-skiftum, men hann hevði sínar meiningar og hugs-anir og kom eisini fram við teimum, tað merktu vit í felag okkara.

Pápin, Kissa á Kák, var ein av fyrstu limun-um í Suðurstreymoyar Javnaðarfelag, og heilt ungur kom Theodor inn í felagið, og í 1935 gjørd-ist hann næstformaður og var tað í fleiri ár. Eis-

Theodor Olsen til áminningar

ini var hann stillari til býráðs- og lögtingslista í eitt heilt mannamíni. Hetta seinasta telur kanska ikki so nógv í dag, men tá kostaði tað hjá einum arbeiðsmanni at visa javnaðar lit, í triati- og fyrati-árunum, har stríðið um timaløn og timatal var hart og ofta miskunnarlest, tey mongu verkafólkini siga sína søgu, og tá fóru undir hesum hendingar fram, sum ikki eru niður-skrivaðar, men sum særdu mong.

Ein av formonnum okkara gjøgnum mong, mong ár, J. P. Henrik-sen, sáli, hevði eitt slag-orð: Ger fyrst tina skyldu og krev síðan tín rætt. Hesi orð kunnu setast sum ein yvirskrift yvir Theodor í hesum ár-um. Trúfastur og sam-vitskufullur í dagliga ar-

beiði sínum, men aldri bangin fyrri at vera mill-um teirra, ið bardust fyrri at beta um korini hjá sínum egna stætti.

Theodor var havnar-maður burturav, hevði ongan hug at leita sær í onnur stöð, var so heim-kærur, buði inni hjá for-elldrinum í mong ár og síðan hjá systri Astrid í eini 40-45 ár. Hann var ógvuliga góður við síni, men eisini nógv onnur merktu góðsku hansara, ein serligan tokka hevði hann til børn.

Hóast hann hevði verið við at stríðst fyrri meira lön, var tað so fjart frá honum at savna sær verðsins góðs, tað sum til avlops var hjá honum, gav hann burtur til onnur, gávumildur sum hann var.

Eisini var hann góður við kariatúr og plantur.

Barnavinurin Theodor

Pápin hevði í Stoffalá lagt inn og dyrkað eina trøð, og her hevði Theodor fleiri seyðir gang-andi.

Hann fekk býráðið at fríða ein part av trøðni, sjálva lagdina og nakað uttan um hana, hetta fegnaðist hann um. Henda fríðingin saman við varðveitingini av trøðni visir okkum tann stóra ans og stóru virð-ing Theodor hevði fyrri tí strævna og tunga ar-beiði, pápi hansara hevði lagt í heta fyrr so grýtuta og karga lendi. Í urtagarðin hjá systri Astrid legði Theodor eitt stórt arbeiði, grannar og onnur tóku til hvussu vælhildin hesin var, og her arbeiðdi hann so leingi, hann orkaði.

Tá heilsan fór at bila hjá Theodori var tað ein meinur smейtur hjá hes-um arbeiðssama og ar-beiðsglaða manni. Leingi vónaði hann, at tað fór at eydnast hon-um at sleppa aftur í ar-beiði, tó tann vónin brast, men hann gavst ikki so, royndi at vera á

trøðni og arbeiða í urta-garðinum, so leingi hann orkaði. At enda, tá sjuk-an fór at gera reiðuliga um seg, og Astrid mátti vera um hann dag og nátt, tá longdist honum at fáa fríð og sleppa av verðini, hann visti hvønn veg tað bar.

Nakrar dagar aðrenn Theodor slóknaði segði hann við trúboðaran Esmar Jacobsen, ið var so trúgvur at vitja, at hann hevði fúanið leið-ina

Størri troyst kunnu tit, ið eftir sita við sorg-ini og sakninum ikki faa. j.h.

Theodor við mammu og systkjum

Teir gera brimgarðin í Havn. Theodor er fjórður frá vinstru fremst á myndini

Barnaheimið við Tinghús-vegin

